

FELONICA

Al Vént ad Tramontana e l Sól

I crida&a, un gióran, al Vént ad Tramontana e l Sól: ùn al pretendé&a da èsar più fòrt ad cl àltar, quand i à &ist un viasadór ch'al gné&a avanti cul mantèl. I dù, inrabià, i à scumés chi a sarés riusì a cavàr al mantèl al viasadór.

Al Vént ad Tramontana l à incumincià a sufiàr aria, ma più l sufia&a, più al viasadór al strica&a al mantèl, e l à finì ch'l à lasà lì da sufiàr. Al Sól alóra as fà &édr in cél: pòc dòp al viasadór, ch'as santé&a cald, al s è cavà al mantèl. La Tramontana l'à capì che l Sól l è stà più fòrt ad lù¹.

Nota 1 «di lui», cioè del Vento (anche se il soggetto è «La Tramontana»).